Péter János

Mindent megtettél

PRÓZA - LXVI. évfolyam, 28. szám, 2022. július 15.

Amikor Laci felhívott, hogy volna-e szobám pár napra, az első kérdésem az volt, hogy megint hozza-e azt a kis vörös hancúrbébit. Két nyugdíjas házaspár is volt épp a panziómban, visszatérő vendégek, nem akartam őket kitenni annak, amit Lacinak a hosszú hétvége jelent, távol Laurától meg a gyerekektől. Készen vettem a panziót, nem tehetek róla, hogy kilopták a betervezett – és bizonyára ki is fizetett – hangszigetelő elemeket a kivitelezők. Bár ha történetesen én építtettem, valószínűleg akkor is kilopják, sem a szakács-, sem a teológusszakmám nem olyan, hogy le tudnám buktatni őket. Persze mikor Martin, a kis újonc szakácsgyerek, aki csak annyit tudott, hogy a főnök valami pap volt, csak kiugrott, elkezdett flegmáskodni, hogy ő tíz perc alatt tuti halászlét főz, akkor megnyugtattam, hogy nálam a halászlé csak olyan halból készül, ami reggel még úszott, és ezt akkor is így csináltam, amikor ő még két kézzel törte a babapiskótát. Jól kijövünk azóta, csak az elején kellett leszúrni a karókat.